

AKV KRUPIJEI

(Ili kako nesreća, u Bosni naročito, nikad ne dolazi sama....)

Onaj ko, u ova čudna (možda) i teška (sigurno) vremena, pokušava da javnom riječju opiše postojeće stanje riskira da zapadne u zamku nečega što bi se moglo nazvati crnopisanjem, što će reći: sve što vidite ili čujete ima samo jednu boju - crnu. U Bosni je nažalost svaki dan sve teže i teže opisivati stvarnost vedrim bojama ukoliko vam nije "more do koljena". A kome je more tako plitko manje više svi znamo, zar ne?

I zato neću izmisljati toplu vodu već će citirati i/ili parafrazirati Mešu da iz groba prokomentariše političare u BiH, koji svojom glupošću i neznanjem demontiraju i ovo malo poslovne infrastrukture koja je nekim čudom postojala dosad.

Dakle, kaže Meša:

Postoje tri velike strasti, Alkohol, Kocka i Vlast. Od prve dvije se nekako može izlječiti, od treće nikako. Vlast je i najteži porok. Zbog nje se ubija, zbog nje se gine, zbog nje se gubi ljudski lik. Neodoljiva je kao čarobni kamen, jer pribavlja moć. Čovjeka na vlasti podstiču kukavice, bodre laskavci, podržavaju lupeži, i njegova predstava o sebi uvijek je ljepša nego istina. Sve ljude smatra glupim, jer kriju pred njim svoje pravo mišljenje, a sebi prisljava pravo da sve zna, i ljudi to prihvataju. Niko na vlasti nije pametan, jer i pametni ubrzo izgube razbor, i nikо trpeljiv, jer mrze promjenu. Odmah stvaraju vječne zakone, vječna načela, vječno ustrojstvo, i vežući vlast uz boga, učvršćuju svoju moć. I nikо ih ne bi oborio, da ne postaju smetnja i prijetnja drugim moćnicima. Ruše ih uvijek na isti način, objašnjavajući to nasiljem prema narodu, a svi su nasilnici, i izdajom prema vladaru, a nikome to ni na um ne pada. I nikoga to nije urazumilo, svi srđaju na vlast, kao noćni leptiri na plamen svijeće.

Neobičan čovjek. Biće divan ako ne uspije u onome što želi, strašan ako uspije. Bio bi ponosan na svoju čistu misao i poslje, kad bi već odavno bila uprljana. Sad je protiv nasilja, zavešće ga u ime slobode. Sad je za slobodu, ugušiće je u ime vlasti. Boriće se surovo za svoje uvjerenje, smatrajući da je plemenito, ne znajući da je postalo neljudsko. Biće najluči neprijatelj protiv sebe bivšeg, i čuvat će, kao hamajliju, ogrubjelu sliku svoga nekadašnjeg zanosa. A ako ne uspije, kao i toliki drugi, ako mu sadašnji bivši zanesenjaci presijeku put, njegovo stradanje će učiniti više nego pobjeda.

Nažalost, ovi naši (i bivši i budući) su teško bolesni od sve tri bolesti. Ali kao i u svim, a pogotovo balkanskim tragedijama, nikad terminalno, već uvijek hronično i užasno, nekad mi se pogrešno čini, nezasluženo dugo...

Ali, na kraju ima tu neke hladne i tragične logike: potreban je alkohol da bi se mogli kockati, dok ste na vlasti uglavnom tuđim, što će reći, našim životima...

A imam neki ružan osjećaj da je ovo novokomponiranje vlasti samo prvo dijeljenje u partiji koja se igra obilježenim kartama. A kao što se vidi, mi nismo krupije... ■

*Aida Delić,
glavna i odgovorna urednica*